

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et tiikpuid ja balsapuid käsitlevaid müügilepinguid ettevõtja ja tarbija vahel, mille kohaselt omandatakse puud selleks, et need pärast kasvatamist langetada ja puit kasumi saamise eesmärgil maha müüa, ning mis sisaldavad sellekohast rendilepingut ja teenuse osutamise lepingut, tuleb pidada viidatud sätte tähenduses „lepinguks, mille esemeks on kinnisasjaõigus või [kinnisasja üür või rent]“?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 177, lk 6.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 12. novembril 2020 – DuoDecad Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-596/20)

(2021/C 35/47)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DuoDecad Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1 ja artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et oskusteabelitsentsi saaja – liidu liikmesriigis (põhikohtuasjas Portugalis) asutatud äriühing – ei osuta lõppkasutajale veebisaidil kättesaadavaid teenuseid, mistõttu ta ei saa olla teises liikmesriigis (põhikohtuasjas Ungaris) asutatud maksukohustuslane kui alltöövõtja oskusteabe tehnilise toe teenuse saaja, vaid maksukohustuslane osutab seda teenust viimati nimetatud liikmesriigis asutatud oskusteabelitsentsi andjale asjaoludel, milles litsentsisaaja:
 - a) omas esimeses liikmesriigis üüritud bürooruume, arvuti- ja kontoritaristut, koosseisulisi töotajaid ja ulatuslikku kogemust e-kaubanduse valdkonnas ning tal olid laialdasi rahvusvahelisi suhteid omav omanik ja e-kaubanduse valdkonnas kvalifitseeritud juht;
 - b) oli saanud oskusteavet, mis kajastas veebisaitide toimimise protsessi ja nende ajakohastamist, avaldas selle kohta arvamusi, tegi ettepanekuid nende protsesside muutmiseks ja kiitis neid heaks;
 - c) oli maksukohustuslane selle oskusteabe alusel osutatud teenuste saaja;
 - d) sai regulaarselt aruandeid alltöövõtjate osutatud teenuste kohta (eelkõige veebisaitide liikluse ja pangakontolt tehtud maksete kohta);
 - e) on registreerinud enda nimel veebidomeenid, millelt sai interneti teel siseneda veebisaitidele;
 - f) oli veebisaitidel kirjast teenuseosutajana;
 - g) tegi ise haldamistoiminguid veebisaitide populaarsuse säilitamiseks;

- h) sõlmis ise enda nimel lepinguid teenuse osutamiseks vajalike kaastöötajate ja alltöövõtjatega (eelkõige pankadega, kes pakuvad veebisaitidel kaardimakseteenust; veebisisu loojatega ja veebimeistritega, kes reklaamivad sisu);
- i) omas täielikku kõnealuse teenuse lõppkasutajatele osutamisega teenitud tulude vastuvõtmise süsteemi, näiteks pangakontosid, täielikku ainuõigust nende kontode käsutamiseks, lõppkasutajate andmebaasi, mis võimaldas neile teenuse osutamise eest arveid väljastada, ja omaette arvete koostamise tarkvara;
- j) märkis veebisaitidel füüsilise klienditeeninduse [kohana] enda registrijärgse asukoha esimeses liikmesriigis, ja
- k) on nii litsentsiandjast kui ka Ungari alltöövõtjatest, kes tegelevad oskusteabes kirjeldatud teatavate tehniliste protsesside läbiviimisega, sõltumatu äriühing.

võttes samuti arvesse, et: i) esimese liikmesriigi vastav ametiasutus on objektiivseid ja kolmandate isikute poolt kontrollitavaid asjaolusid kontrollima sobiva organina kinnitanud eespool kirjeldatud asjaolusid; ii) asjaolu, et selle liikmesriigi äriühing ei saanud kasutada makseteenuse pakkujat, kes tagaks veebisaidil maksekaardiga tehtud maksete vastuvõtmise, nii et samas liikmesriigis asutatud äriühing ei osutanud kunagi veebisaidil kättesaadavat teenust ei enne ega pärast vaadeldavat perioodi, takistas objektiivselt teenuse osutamist veebisaidi kaudu teises liikmesriigis, ning iii) litsentsi saanud äriühing ja temaga seotud ettevõtjad teenisid veebisaidi töötamiselt kasumit, mis on üldiselt suurem kui esimeses ja teises liikmesriigis käibemaksu kohaldamise tulemusel saadav vahe?

2. Kas käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1 ja artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et oskusteabelitsentsi andja – teises liikmesriigis asutatud äriühing – osutab veebisaidil kättesaadavaid teenuseid lõppkasutajatele, mistõttu ta on maksukohustustlane kui alltöövõtja tehnilise oskusteabe teenuse saaja ja maksukohustustlane ei osuta sellist teenust esimeses liikmesriigis asutatud litsentsisaajale, asjaoludel, milles litsentsiandja äriühing:

- a) omas omavahendeid, mis koosnesid üksnes üüritud kontorist ja selle juhi kasutatud arvutist;
- b) omas ainsate koosseisuliste töötajatena ühte juhti ja õigusnõustajat, kes töötas osalise tööajaga mõni tund nädalas;
- c) omas ainsa lepinguna oskusteabe arendamise lepingut;
- d) hoolitses selle eest, et litsentsisaaja registreeriks temale kuuluvad domeeninimed litsentsisaajaga sõlmitud lepingu alusel enda nimel;
- e) ei nimetanud ennast, suheldes kolmandate isikute, eelkõige lõppkasutajate, pankade, kes pakuvad pangakaardimakset veebisaitidel, veebisisu loojate ja veebimeistritega, kes reklaamivad sisu, kunagi kõnealuste teenuste osutajaks;
- f) ei väljastanud veebiteenuste kohta kunagi tõendavaid dokumente pale litsentsitasu arve, ning

- g) ei omanud süsteemi (näiteks pangakontod ja muud taristud), mis võimaldanuks veebisaitide kaudu osutatud teenusega teenitud tulu vastu võtta, arvestades ühtlasi asjaolu, et vastavalt 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsusele WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832) ei ole iseenesest otsustav asjaolu, et litsentsiandjaks oleva äriühingu juht ja ainuaktsionär on oskusteabe looja ja et sellel isikul on lisaks mõjuvõim või kontroll nimetatud oskusteabe arendamise ja kasutamise ning sellel põhinevate teenuste osutamise üle, nii et füüsiline isik, kes on litsentsiandja äriühingu juht ja omanik, on ka nende alltöövõtjatest äriühingute juht ja/või omanik – ja lõppkokkuvõttes kaebaja omanik –, kes teevad teenuse osutamisel koostööd alltöövõtjatena litsentsisaaja tellimuse alusel, täites oma vastavaid nimetatud ülesandeid?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 13. novembril 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests“ versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-598/20)

(2021/C 35/48)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS „Pilsētas zemes dienests“

Vaidlustatud akti vastu võtnud institutsioon: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punktis 1 sätestatud kinnisasja rendileandmise käibemaksuvabastust tuleb tõlgendada nii, et nimetatud erandit kohaldatakse kinnisasja sundkorras rendileandmise korral?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, see tähendab, et sundkorras rendileandmise korral on kinnisasja rendileandmine käibemaksust vabastatud, siis kas olukorras, kus kõikidel muudel juhtudel on kinnisasja rendileandmine käibemaksuga maksustatav, ei ole selline maksuvabastus vastuolus ühe põhimõttega nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, põhimõtetest, nimelt käibemaksu neutraalsuse põhimõttega?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 13. novembril 2020 – UAB „Baltic Master“ versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-599/20)

(2021/C 35/49)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „Baltic Master“

Vastustaja: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos